

РЕШЕНИЕ

№ 3645

гр. София, 07.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-І-ІІ, в закрито заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефан Кюркчиев

Членове: Стефан Ис. Шекерджийски
Ивайло Димитров

като разглежда докладваното от Стефан Ис. Шекерджийски Въззивно гражданско дело № 20221100512507 по описа за 2022 година

производство по реда на чл. 435-438 от ГПК

Образувано е по частна жалба на длъжника – **Б. Р. А.**, ЕГН *****, чрез адв. М.И.П., САК, личен адв. № 1800694810, e-mail: ****.com, срещу отказа на ЧСИ да прекрати изпълнителното производство поради неплащане на дължимите такси и разноски (чл. 433, ал. 1, т. 6 от ГПК).

Взискателят – **М.Ц.П.**, ЕГН *****, гр. София, кв. ****, съд.адр.: гр. София, ул. ****, кантора № 12, GSM ****, чрез адв. **А.Н.Ж.** от САК, намира, че жалбата е недопустима, тъй като била просрочена. Отделно от това, не било вярно че таксите не били заплатени. Това било сторено още преди делото да бъде прехвърлено на това ЧСИ от ЧСИ – Р.М.. Самият взискател имал и правата по чл. 83, ал. 2 от ГПК.

ЧСИ - М.Б., рег. № 838 от КЧСИ на РБ Район на действие СГС, адрес на кантора: гр. София, бул. ****, по изп. дело № изп. дело № 20228380401317, счита, че жалбата е допустима, но неоснователна, тъй като таксите били заплатени, а отделно от това, дори евентуалното неплащане не било основание да се прекрати изпълнителното дело, а само възможност.

Съдът намира следното:

Длъжниците могат да атакуват само определени действия на ЧСИ – посочени в нормата на чл. 435, ал. 2 и ал. 3 от ГПК. Отказът на съдебния изпълнител да прекрати или да приключи принудителното изпълнение е предвиден изрично (чл. 2, т. 6). Това означава, че жалбата е допустима.

Молбата (л. 132) е депозирана на 13.09.2022г., като на нея има резолюция: *отказвам да*

прекратя изп. дело. Съответно жалбата е депозирана на същата дата.

Съгласно нормата на чл. 80 от ЗЧСИ, за всяко действие на частния съдебен изпълнител дължимата такса, определена с тарифата по чл. 78, ал. 2, се внася авансово.

Видно от л. 157-9 от изп.д. /преди това например и л. 100/ (а и приложени към становището на вискателя), две такси са заплатени в полза на предходното ЧСИ, а една – на 20.06.2022г.

Съгласно т. 11 от цитираното и от длъжника ТР от 26.06.2015г., т.д. № 2/2013г., ако вискателят не е внесъл авансово дължима такса, частният съдебен изпълнител я събира от длъжника съгласно чл. 79, ал. 2 ГПК, когато длъжникът отговаря за тази такса. Когато длъжникът не отговаря за тази такса, частният съдебен изпълнител **може** да претендира плащането ѝ от вискателя по реда на чл. 410, ал. 1 ГПК, независимо от размера на таксата.

Изпълнителното действие не е опорочено поради невнасянето от вискателя на авансово дължимата такса за него.

Несъбирането от частния съдебен изпълнител на авансово дължимата такса от вискателя съставлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 67 ЗЧСИ.

В тази връзка, например и: Прекратяването на производството поради невнасяне на дължимите от вискателя авансови такси и разноски е правна възможност, наред с уредената в чл. 79, ал. 2 ГПК друга възможност - когато таксите по изпълнението не са внесени от вискателя, те да бъдат събрани от длъжника. Неизпълнението от частния съдебен изпълнител на задължението му за точното определяне, начисляване и събиране на дължимите такси за отделните изпълнителни действия съобразно тарифа по чл. 78, ал. 2 ЗЧСИ съставлява противоправно поведение и може да съставлява основание за налагане на дисциплинарно наказание, когато от субективна страна същото е извършено виновно - Решение № 104 от 27.05.2015г. на ВКС по гр.д. № 681/2015г., III г. о., ГК, докладчик председателят Ц.Г..

Изводът е че доводът е изначално неоснователен – нито твърдението е вярно, нито евентуално (ако бе вярно) би могло да доведе до отмяна на отказа, който се атакува. Дали ЧСИ е осъществило дисциплинарно нарушение не е предмет на това производство. Т. 10 от ТР има отношение към давността, но, доколкото не се твърди такава да е настъпила, тя е неприложима в тази хипотеза. Искането по чл. 190 от ГПК е излишно, макар и да е изпълнено от ЧСИ.

Някаква допълнителна и изрична аргументация не е необходима, доколкото на ЧСИ е предоставена възможност, която не подлежи на съдебна проверка (в ТР се използва терминът *може*), да прецени дали да прекрати или не делото, ако наистина таксите и разноските не бяха внесени.

Жалбата е неоснователна.

по разноските:

Разноските следва да се претендират в изпълнителното производство.

Воден от гореизложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на **Б. Р. А.**, ЕГН *****, чрез адв. М.И.П., САК, личен адв. № 1800694810, e-mail: ****.com, срещу отказа на ЧСИ да прекрати изпълнителното производство поради неплащане на дължимите такси и разноски (чл. 433, ал. 1, т. 6 от ГПК).

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____